

ставени на позиция при пункта 32, безъ да отговорятъ на стрѣлбата отъ батареитѣ на Долни-Джбникъ, откриха огънь срѣщу истинската цѣль на атаката, т. е. срѣщу неприятелскитѣ укрѣпления, находящи се прѣдъ центра и прѣдъ лѣвото крило на бойната линия. Неприятеля тозчасъ отговори на огъня. Въ туй врѣме часътъ бѣше около 10 прѣди пладнѣ.

Неприятеля насочи срѣщу турскитѣ войски всичкитѣ оръдия отъ укрѣплението си, но Турцитѣ продължаваха да вървятъ напрѣдъ съ увлечение, повтаряйки молитвата: „Алахъ Акберъ! Аллахъ Акберъ“. (Богъ е великъ). Въ нѣколко минути само тѣ прѣминаха едно разстояние отъ около 1500 разкрача, но съсипани много отъ близкия огънь на Руситѣ спрѣха се малко въ недоумѣние. Османъ-паша, усили веригата на стрѣлцитѣ и дивизията тозчасъ тръгна пакъ напрѣдъ.

Градъ отъ снаряди отъ всѣкакъвъ видъ, не прѣставаше да вали върху войскитѣ и обо-за; заряднитѣ ракли избухваха, като убиваха и раняваха конетѣ и водачитѣ имъ, всѣваха безпорядкъ въ колоната и отваряха голѣми празнини между редоветѣ на пѣхотата. При все това, Турцитѣ не се спираха.

Въ скоро врѣме тѣ стигнаха най-близкитѣ точки на обсадната линия, находяща се